

Moc moci

Nedávno jsem narazil na inspirující myšlenku, která tvrdila následující: *To, co v člověku doopravdy je, prověří teprve těžká zkouška. Nejlepším testem charakteru je moc.*

Napadlo mě, jakou moc proměnit člověka má *moc*? Pokud možno *hodně velká moc*...

Svědectví máme v naší domácí politice za poslední roky mnohá. Ve většině případů, žel, platí: *moc korumpuje, a absolutní moc korumpuje absolutně*. Ten, kdo si připadal jako neomezený monarcha, se podle svého pocitu i řídil. A někdy neslavně dopadl.

Občas mi ta naše „česká cesta moci“ připadá spíš jako jízda tunelem, který vede někam hluboko dolů a navíc není osvětlený. A přeci se v posledních dnech kdesi na konci tunelu zablesklo jasné světlo. Přišlo od našich sousedů, k nimž obvykle příliš sympatií nepociťujeme – od Němců. Jejich prezident Joachim Gauck, je mužem, který má *moc*. Možná ne právní či výkonnou, nicméně má *velkou moc morální*. Zdá se, že *moc* jeho charakter prověřuje a on se osvědčuje. Dokonce jestli to není tak, že z jeho charakteru vychází? Podle všeho byl pokorným mužem, když vykonával povolání pastora a patrně pokorným zůstává, i nyní, když je prezidentem.

Ze sousedů je první, kdo přijel k nám do Lidic a upřímně se omluvil za svůj národ, sklonil se před nevinnými oběťmi minulosti a projevil hlubokou lítost. Navíc gentlemany nechal zcela na nás, jak se my sami vyrovnáme s neslavnou poválečnou minulostí – je to prý hlavně česká debata a záležitost.

Přeji si, aby můj příští prezident byl také mužem s velkou morální mocí! A neskromně si přeji, abychom tuto velkou morální moc v sobě začali objevovat i my, křesťané. Je možná nejvyšší čas...

(psáno pro *Bránu*)
Petr Plaňanský